

Mooie herinneringen van vroeger

Mijn Poezie - Album

Vroeger als kind – en dat is al heel wat jaren geleden- had ik een Poëzie- album, als zovele jaar kinderen. Velen hebben hun persoonlijke gedichtjes met mij gedeeld. Inmiddels ben ik 80 jaren, het Poëzie- album is door verhuizingen zoekgeraakt. Maar de gedichtjes zijn dierbare herinneringen en draag ik mee in mijn hart.

Een paar van deze gedichtjes wil ik met u delen in het Verhalenhuis. Misschien herkent u ze ook?

Mijn Opoe en ik

Als kind kwam ik dagelijks bij mijn Opoe thuis. We woonden in dezelfde straat. Mijn Opoe schreef het volgende gedichtje. Als ik dit gedicht in gedachten opzeg dan herinner ik mij hoe ik als kind bij haar zat. Zij in boerendracht en ik – zittend bij haar op de stoof- met mijn hoofd in haar schoot. En zij zong met mij Psalm 42

Opoe's gedicht

'Wie steeds maar in de spiegel ziet
En zich met schoonheid vleit
Beseft de ware schoonheid niet,
Maar jaagt naar ijdelheid.
De ware schoonheid die men vindt
Ligt niet in aards geluk mijn kind
Maar ligt in hoger sferen.'

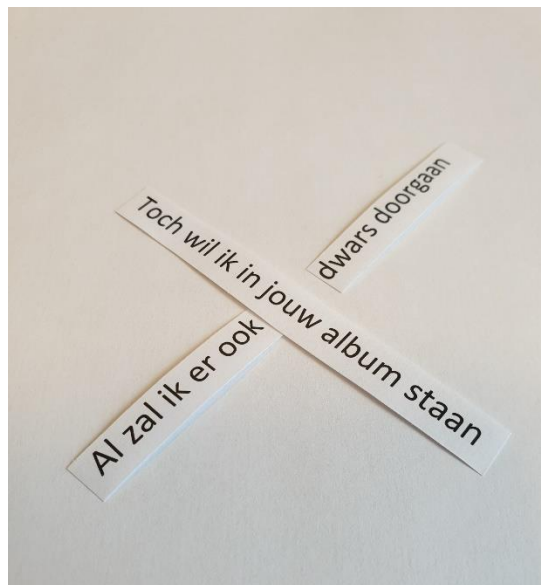
Tantes gedicht

Mijn tante, die bij Opoe inwoonde schreef:
'Heb vrede met een ieder
Heb vrede in uw huis
Heb vrede met uzelf
Heb vrede met uw kruis
En is uw leven vrede
Geen vrede slechts in schijn.
Dan zal ook eens uw einde
Volkomen vrede zijn.'

Gedicht van mijn schooljuf van de Dahlia school in Almelo
-haar naam ben ik helaas vergeten-

'Weinig letters heb ik nodig
Om u mijnen wensch te bien
Meer dan 5 zijn overbodig
Dat zal ik u laten zien.
Het kleine woord "Geluk" alleen
Dat is het juiste wat ik meen.'

Gedicht van mijn broertje Albert – hij was 2 jaar jonger dan ik-

Albert had er een poëzie-plaatje bijgeplakt met Vergeet me Nietjes, met van die glitters.

Op dagen dat het soms wat minder gaat, denk ik terug aan deze mooie herinneringen.